

9 Φεβρουαρίου, 1990

[ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΝΤΕΛΙΔΗ,

Αιτήτρια,

v.

ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ
1. ΥΠΟΥΡΓΟΥ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
2. ΕΦΟΡΟΥ ΦΟΡΟΥ ΕΙΣΟΔΗΜΑΤΟΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Υπόθεση Αρ. 747/88).

Διοικητικό Δικονομικό Δίκαιο — Αίτηση για επαναφορά αίτησης ακυρώσεως — Απόρριψη αίτησης ακυρώσεως λόγω εγκατάλειψης — Θεώρησή της ως εγκαταληφθείσας λόγω παρατεταμένης παράλειψης καταχωρήσεως γραπτής αγόρευσης — Αίτηση επαναφοράς — Βάθος απόφασης επί της αιτήσεως και έγκρισής της στην κριθείσα περίπτωση.

5

Η αιτήτρια υπέβαλε αίτηση επαναφοράς της απορριφθείσας προσφυγής της που είχε απορριφθεί λόγω εγκατάλειψης.

Το Ανώτατο Δικαστήριο, εγκρίνοντας την αίτηση, αποφάσισε ότι:

10

Στην υπόθεση *Παναγιώτης Τσίγκης v. Της Δημοκρατίας* (1984) 3 Α.Α.Δ. 1262 στην οποία η προσφυγή είχε θεωρηθεί ως εγκαταληφθείσα και απορριφθηκε κάτω από συνθήκες παρόμοιες με τις συνθήκες της παρούσας υπόθεσης, ο τότε Πρόεδρος του Δικαστηρίου Μ. Τριανταφυλλίδης ακύρωσε τη διαταγή με την οποία είχε απορρίψει την προσφυγή ως εγκαταληφθείσα και τόνισε ότι άσκησε επί του προκειμένου τη συμφυή εξουσία που είχε καθώς και την εξουσία που παρέχουν ο Κανόνας 19 των Διαδικαστικών Κανονισμών του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου και η Διάταξη 26, Θεσμός 14 των Κανόνων Πολιτικής Δικονομίας. Η απόφαση στην υπόθεση *Τσίγκης* (ανωτέρω) υιοθετήθηκε από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Νίκος Ρούσος v. Της Δημοκρατίας* (1985) 3 Α.Α.Δ. 119.

15

20

Λαμβάνομένων υπόψη -

- 5 (α) της φύσης του δικαστικού ελέγχου που ασκείται σαν αποτέλεσμα καταχώρησης προσφυγής για ακύρωση διοικητικής πράξης,
- (β) των εξουσιών αλλά και του καθήκοντος του Δικαστηρίου κάτω από το Άρθρο 146.4 του Συντάγματος,
- 10 (γ) της απόφασης του Συμβουλίου Επικρατείας της Ελλάδος στην προσφυγή αρ. 383/1973 στην οποία αποφασίστηκε ότι προσφυγή μπορεί να επαναφερθεί ακόμα και σε περίπτωση που έχει ρητά αλλά κατά λάθος εγκαταληφθεί,
- 15 (δ) του γεγονότος ότι η προσφυγή κάτω από το Άρθρο 146.1 του Συντάγματος στρέφεται κυρίως εναντίον της επίδικης διοικητικής πράξης ή απόφασης,
- 20 (ε) ότι η ένορκη δήλωση για υποστήριξη της αίτησης δείχνει ότι στην πραγματικότητα η προσφυγή ουδέποτε εγκαταλήφθηκε από την αιτήτρια,

25 αποφασίζεται η επαναφορά της προσφυγής και ακυρώνεται η διαταγή του Δικαστηρίου ημερομηνίας 23 Νοεμβρίου 1989 με την οποία απορρίφθηκε η προσφυγή γιατί θεωρήθηκε ως εγκαταληφθείσα ένεκα του μακρού χρόνου που διήρκεσε η παράλειψη του δικηγόρου της αιτήτριας να συμμορφωθεί με τις οδηγίες του Δικαστηρίου. Δόθηκαν νέες οδηγίες για την καταχώρηση της γραπτής αγόρευσης του δικηγόρου της αιτήτριας εντός 15 ημερών από σήμερα και ορίστηκε η προσφυγή για περαιτέρω οδηγίες

30 στις 9 Μαρτίου, 1990.

Δεν εκδόθηκε οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα της αίτησης επαναφοράς.

Η αίτηση εγκρίνεται χωρίς έξοδα.

35

Αναφερόμενες υποθέσεις:

Tsingi v. Republic (1984) 3(B) C.L.R.1262,

40

Rousos v. Republic (1985) 3(A) C.L.R. 119.

Αίτηση.

Αίτηση από την αιτήτρια για επαναφορά της προσφυγής η

οποία είχε απορριφθεί ως εγκαταληφθείσα, λόγω παράλειψης του δικηγόρου της να καταχωρήσει γραπτή αγόρευση σύμφωνα με οδηγίες του Δικαστηρίου.

Ε. Λιάτσου για Χρ. Τριανταφυλλίδη, για την Αιτήτρια. 5

Γ. Λαζάρου, Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους Καθ' ων η αίτηση.

Cur. adv. vult.

ΠΟΓΙΑΤΖΗΣ, Δ.: Στις 15 Φεβρουαρίου 1989 το Δικαστήριο έδωσε τις συνήθειες οδηγίες για την καταχώρηση από τους δικηγόρους των διαδίκων γραπτών αγορεύσεων μέσα σε τακτή προθεσμία. Αναφορικά με το δικηγόρο της αιτήτριας, κατόπιν δικής του εισήγησης, το Δικαστήριο καθώρισε προθεσμία ενός μηνός από την πιο πάνω ημερομηνία για την καταχώρηση της δικής του γραπτής αγόρευσης. Η προθεσμία αυτή ανανεώθηκε στις 17 Μαΐου 1989 και στις 13 Σεπτεμβρίου χωρίς να υπάρξει συμμόρφωση με τις οδηγίες του Δικαστηρίου. Την 1 Νοεμβρίου 1989, ο δικηγόρος της αιτήτριας δήλωσε στο Δικαστήριο ότι η γραπτή αγόρευσή του θα έχει οπωσδήποτε καταχωρηθεί στις επόμενες τρεις βδομάδες και ζήτησε για τελευταία φορά σχετική παράταση της προθεσμίας. Το Δικαστήριο ανταποκρίθηκε στην παράκληση του δικηγόρου της αιτήτριας, καθώρισε όμως ότι σε περίπτωση που η γραπτή αγόρευση δεν καταχωρηθεί μέσα στη νέα προθεσμία των τριών βδομάδων, η προσφυγή θα θεωρείται σαν εγκαταληφθείσα. Στις 23 Νοεμβρίου 1989, το Δικαστήριο απόρριψε την προσφυγή ως εγκαταληφθείσα εφόσον η προθεσμία των τριών εβδομάδων εξέπνευσε χωρίς να καταχωρηθεί η γραπτή αγόρευση του δικηγόρου της αιτήτριας. 10
15
20
25
30

Την 1 Δεκεμβρίου 1989, ο δικηγόρος της αιτήτριας καταχώρησε αίτηση με την οποία ζητά διαταγή του Δικαστηρίου για την επαναφορά της προσφυγής και/ή οποιαδήποτε άλλη σχετική θεραπεία. Η αίτηση υποστηρίζεται με ένορκη δήλωση της δικηγόρου κας. Ε. Λιάτσου στην οποία αναφέρεται ότι η γραπτή αγόρευση είναι τώρα έτοιμη για καταχώρηση και ότι η καθυστέρηση οφείλεται στο γεγονός ότι οι λογιστές της αιτήτριας καθυστέρησαν να δώσουν σ' αυτήν ορισμένα στοιχεία που ήταν απαραίτητα για την ετοιμασία της αγόρευσης. 35
40

Αντίγραφο της αίτησης επιδόθηκε στους καθ' ων η αίτηση οι οποίοι δήλωσαν ότι δεν ενίστανται στην έκδοση διαταγής για την επαναφορά της προσφυγής.

Στην αίτησή της η αιτήτρια επικαλείται, μεταξύ άλλων, τη συμφυή εξουσία του Δικαστηρίου να εκδόσει το αιτούμενο διάταγμα.

- 5 Στην υπόθεση *Παναγιώτης Τσίγκης ν. Της Δημοκρατίας* (1984) 3 Α.Α.Δ. 1262 στην οποία η προσφυγή είχε θεωρηθεί ως εγκαταληφθείσα και απορρίφθηκε κάτω από συνθήκες παρόμοιες με τις συνθήκες της παρούσας υπόθεσης, ο τότε Πρόεδρος του Δικαστηρίου Μ. Τριαντάφυλλίδης ακύρωσε τη διαταγή με την
- 10 οποία είχε απορρίψει την προσφυγή ως εγκαταληφθείσα και τόνισε ότι άσκησε επί του προκειμένου τη συμφυή εξουσία που είχε καθώς και την εξουσία που παρέχουν ο Κανόνας 19* των Διαδικαστικών Κανονισμών του Ανωτάτου Συνταγματικού Δικαστηρίου και η Διάταξη 26, Θεσμός 14 των Κανόνων Πολιτικής Δικονομίας. Η απόφαση στην υπόθεση *Τσίγκης* (ανωτέρω)
- 15 υιοθετήθηκε από την Ολομέλεια του Δικαστηρίου στην υπόθεση *Νίκος Ρούσος ν. Της Δημοκρατίας* (1985) 3 Α.Α.Δ. 119.

Λαμβάνομένων υπόψη -

- 20 (α) της φύσης του δικαστικού ελέγχου που ασκείται σαν αποτέλεσμα καταχώρησης προσφυγής για ακύρωση διοικητικής πράξης,
- (β) των εξουσιών αλλά και του καθήκοντος του Δικαστηρίου κάτω από το άρθρο 146.4 του Συντάγματος,
- 25 (γ) της απόφασης του Συμβουλίου Επικρατείας της Ελλάδος στην προσφυγή αρ. 383/1973 στην οποία αποφασίστηκε ότι προσφυγή μπορεί να επαναφερθεί ακόμα και σε περίπτωση που έχει ρητά αλλά κατά λάθος εγκαταληφθεί,
- 30 (δ) του γεγονότος ότι η προσφυγή κάτω από το άρθρο 146.1 του Συντάγματος στρέφεται κυρίως εναντίον της επίδικης διοικητικής πράξης η απόφασης,
- 35 (ε) ότι η ένορκη δήλωση για υποστήριξη της αίτησης δείχνει ότι στην πραγματικότητα η προσφυγή ουδέποτε εγκαταλήφθηκε από την αιτήτρια,

40 αποφασίζω την επαναφορά της προσφυγής και ακυρώνω τη διαταγή μου ημερομηνίας 23 Νοεμβρίου 1989 με την οποία απόρρι-

* "Καθ' οιονδήποτε στάδιον της διαδικασίας το Δικαστήριο ή Δικαστής δύναται να εκδώσει τοιαύτας οδηγίας, αι οποίαι απαιτούνται προς το συμφέρον της δικαιοσύνης."

ψα την προσφυγή γιατί τη θεώρησα ως εγκαταληφθείσα ένεκα του μακρού χρόνου που διήρκεσε η παράλειψη του δικηγόρου της αιτήτριας να συμμορφωθεί με τις οδηγίες του Δικαστηρίου. Δίδω νέες οδηγίες για την καταχώρηση της γραπτής αγόρευσης του δικηγόρου της αιτήτριας εντός 15 ημερών από σήμερα και ορίζω την προσφυγή για περαιτέρω οδηγίες στις 9 Μαρτίου, 1990.

5

Δεν εκδίδω οποιαδήποτε διαταγή αναφορικά με τα έξοδα της αίτησης επαναφοράς.

10

Η αίτηση εγκρίνεται χωρίς έξοδα.